

AMERIŠKA DOMOVINA

AMERICAN IN SPIRIT FOREIGN
IN LANGUAGE ONLY

AMERICAN HOME

SLOVENIAN MORNING
DAILY NEWSPAPER

CLEVELAND, O., WEDNESDAY MORNING, AUGUST 21, 1940

LETO XLIII. — VOL. XLIII.

Časopis, ki ga lastuje mornariški tajnik Frank Knox, bo podpiral Willkiea

Chicago, Ill. — Chicago Daily News, ki ga izdaja Frank Knox, tajnik mornarstva, ki je nedavno imenoval sekretarja, je podpiral Willkiea. Tajnikom, je naznanil, da podpiral za izvolitev republikanskega predsedniškega kandidata Wendell L. Willkiea. Dolgem članku na prvi strani časopisa izjavil, da Willkie je najvišji govornik zadnjega sobotnega govora, ki ga podpira ameriški narod, ob tem pa naznanja vesoljnemu ljudstvu, da ne glede na to, kdo bo izvoljen za predsednika Zed. države, bo v novembru, da bo dežela zasledovala odločno stališče kar se tiče inozemske politike in naše narodne obrambe. (Frank Knox, sedajni mornariški tajnik v Rooseveltovem kabinetu, je bil leta 1936 republikanski podpredsedniški kandidat). "Na podlagi njegovega govora, dasi si pridržimo pravico spremiti svoje mnenje, mislimo, da bi moral biti Wendell Willkie izbran za prihodnjega predsednika Zed. držav," piše časopis.

Če bi o avtni nezgodi, v kateri sta bila Mrs. Unetič, njen sin Joseph in gđc. Markušič

bolnišnice v Niagara Falls, Kanada, sta se vrnila v družbi Anton Grdine in Mr. Max Unetič, Mrs. Mary Unetič in njen sin Joseph, katerih dom je 6412 Arcade Ave. Nahajala sta v ondotni bolnišnici od 1. avgusta vsled poškodb, ki sta jih utrpeli v avtni nezgodi pri Niagarskih slapovih. Najhuje je bila prizadeta pri tem zaročenka gđc. Unetič, gđc. Ana Markušič, ki bo morala ostati v tamoni bolnišnici najbrže še precej dolgo.

Unetič je bila poškodovana pri prijateljev, ki se nahajajo na 25 mlj od Niagarskih slapov v Kanadi. Zvečer so se Unetič in njegovi prijatelji v parku na varnem prostoru, sami so se pa podali v bližnje slapove. Komaj so prišli do Unetič nad globočino, ko se zavaravaje avtomobil, ki jih potegnil na tla, kot bi jih pokosil. Unetič ne bilo pred njimi ograje, Unetič strmoglavili 180 čevljev voko v deročo vodo.

Unetič je bila poškodovana pri prijateljev, ki se nahajajo na 25 mlj od Niagarskih slapov v Kanadi. Zvečer so se Unetič in njegovi prijatelji v parku na varnem prostoru, sami so se pa podali v bližnje slapove. Komaj so prišli do Unetič nad globočino, ko se zavaravaje avtomobil, ki jih potegnil na tla, kot bi jih pokosil. Unetič ne bilo pred njimi ograje, Unetič strmoglavili 180 čevljev voko v deročo vodo.

Unetič je bila poškodovana pri prijateljev, ki se nahajajo na 25 mlj od Niagarskih slapov v Kanadi. Zvečer so se Unetič in njegovi prijatelji v parku na varnem prostoru, sami so se pa podali v bližnje slapove. Komaj so prišli do Unetič nad globočino, ko se zavaravaje avtomobil, ki jih potegnil na tla, kot bi jih pokosil. Unetič ne bilo pred njimi ograje, Unetič strmoglavili 180 čevljev voko v deročo vodo.

Nekaj več slik

Anton Grdina sporoča, da je bil Mačovelj-Hlad in dve dekletki, ki jih je sprejel v Vrhovnik iz Prosser. Začetne predstave bo ob osmih na novem vrstu. V slučaju deželne predstave v četrtki. To bo pripravljeno nekaj več dni, zato se požurite, da dobite sedelce.

Plain Dealer za Willkiea

Clevelandski dnevnik, The Plain Dealer, ki je do 98 let podpiral samo demokratske predsedniške kandidata, je včeraj javno izjavil, da podpira republikanskega kandidata Wendell L. Willkiea.

DRZEN BEG NEMŠKEGA UJETNIKA

Ontario, Kanada. — Nemški častnik, ki ga opisujejo kot zelo nevarnega človeka, je ušel iz vladnega konfinicijskega taborišča v severnem delu province Ontario. Ob sumu, da so mu pomagali begu vohuni. Pripeljan je v konfinicijo iz Anglije. Počel je na ta način, da je izpod stražnico. Strop v preloži je bil podprt z lesenimi kolonij, ki jih je moral ujetnik dobiti.

NAJNOVEJŠE VESTI

BELGRAD, 20. avg. — Iz dobro poučenih virov se naznanja, da Italija zbira čete na grški meji v Albaniji. Tukaj ima med drugim tudi eno oklopno divizijo.

ALGERICAS, Španija, 21. avg. — Sovražna letala so danes petkrat zadela v središče trdnjave Gibraltar. To je bil že četrti napad v zadnjih 24 urah. Bombe so zanetile velik ogenj.

LONDON, 20. avg. — Neko nemško letalo je treščilo na Irskem na tla in sicer samo nekaj ur prej, predno je dospelo iz New Yorka angleško letalo Clare. Nemška posadka šest mož je bila ranjena, dva precej nevarno. Pri njih so dobili zemljevid, na katerem je bila zaznamovana pot, ki jo vzame angleško letalo iz New Yorka do Foynes, Irska. Zato se sodi, da so hoteli Nemci napasti to angleško prekomorsko letalo, na katerem so bili tudi štirje ameriški piloti.

MEXICO CITY, 20. avg. — Leon Trotsky, ruski boljševik, ki živi tukaj v pregnanstvu, je bil danes težko ranjen, ko ga je obdelal po glavi s sekuro nek Jacques Dreschd. Napad se je izvršil v Trotskyevi vili, kamor je napadalec zahajal že celo leto in je bil smatran kot intimen prijatelj Trotskya. Zdravniki nimajo dosti upanja, da bi ostal pri življenju. Nedavno so neznan napadalec streljal s strojnico v Trotskyevo spalnico. On in žena sta ušla smrti s tem, da sta se vlegla na tla. Napadalec so bili ušli in odpeljali s seboj enega njegovih telesnih stražnikov, katerega so pozneje našli umorjenega. Bajne streže Trotskyu po življenju ruska tajna policija na povelje Stalina.

Burton ne sprejme debate

Župan Burton ne bo sprejel poziva na debato, ki ga mu je poslal kandidat za zveznega senatorja John McSweeney. McSweeney je predlagal Mr. Burtonu, da bi nastopala na isti platformi v kampanji, da bi narod videl, kateri bi bil boljši za senatorja. Očividno se Burton boji javne debate, ker je McSweeney dober govornik.

Davke pobirajo

Okrajni blagajnik je začel pobirati davke na zemljišča za zadnje polovico 1939. Pobiralo se jih bo do 21. septembra. Kdor ni plačal davkov za prvo polovico 1939, plača do 24. avgusta 2 in pol odstotka kazni. Po 24. avgusta plača 5 odstotkov in po 23. septembru 7 in pol odstotka.

Bivši cesarici Ziti se dopade v Zed. državah

Royalston, Mass. — Bivša avstrijska cesarica Zita, žena zadnjega avstrijskega cesarja Karla, se nahaja zdaj v Zed. državah in kot pravi, se ji prav dopade tukaj. Dežela je tako lepa in ljudje so tako prijazni, pravi. Dva in dvajset let je Zita že v pregnanstvu. Najprej je bila v Švici, potem na otoku Madeira, potem v Španiji, potem v Belgiji in zdaj je v Ameriki. Njen soprog, cesar Karl, je umrl na otoku Madeiri leta 1922. Od ti-

Črno na belem!

Kansas City. — Fant in dekle sta prišla po poročno dovoljenje. Predno ga je registrar izdal, je nevesta zahtevala, da ženin vpriče oblasti prispeže na sledeče pogoje: "Zavežem se, da ne bom hodil zvečer ven, da ne bom igral kart, da bom govoril z ženskami samo tedaj, če bo moja žena zraven, da ne bom pil več, kot mi bo žena dovolila in svečano obljubim, da bo ona "boss" v vseh zadevah." Ženin je izjavo podpisal. (Če je pa pri tem držal v žep figo, poročilo ne pove).

Nemških parašutarjev se ne sme pobijati, svari Hitler Angleže

Berlin. — Hitler je posvaril Anglijo s posredovanjem švicarske diplomacije, da morajo Angleži postopati z nemškimi parašutarji kot to predpisuje mednarodna postava. V nasprotnem slučaju bodo Nemci postopali enako z angleškimi ujetniki. (Čudno, da Hitler ne zahteva od Angležev, da bi čakali na nemške parašutarje s polno naložnim pladnjem čaja in piškotov, steklenico finega vina in paketom cigaret).

Iz nemških krogov se poroča, da se bo v kratkem z vso silo pritisnilo na Anglijo, da bo prisiljena zaprositi za premirje, kakor je morala Francija. "Samo da bomo imeli tri dni lepo vreme," pravi nemško vrhovno poveljstvo, kar znači, da se bliža odločen napad na Anglijo.

Zaklepajte avtomobile

Ljudje, ki puščate svoje avte na cestah, pred svojo hišo, ali kjerkoli drugje, zaklenite jih! Zadržite čase so jih začeli krasti v naši naselbini. V četrtki so odpeljali Mr. John Grdini avto izpred trgovine na 6127 St. Clair Ave. dopoldne. Dobil ga je nazaj v soboto. Zlikovci so ga pustili na 40. cesti in Hamilton. Oni dan je nekdo odpeljal avto Mr. Joseph Stampflu izpred njegove prodajalne 6108 St. Clair Ave. ko gledal skozi okno. Pogovarjal se je ravno z nekim agentom, ko je zapazil, da se njegov avto ponike naprej. Skočil je ven, toda bandit je bil avto že pogljal. Agent je skočil v svoj avto in za barabo. Svingala sta sem in tje po ulicah in ko je zlikovec videl, da ne bo ušel, je skočil iz avta, ne da bi ga ustavil. Avto se je ustavil ob neki hiši.

Willard dobiva naročila

Willard Storage Battery Co. je dobila od zvezne vlade naročilo za \$500,000 novih baterij. Te baterije bo delala lokalna tovarna, dalje njene tovarne v Dallas in Los Angeles.

V bolnišnico

Znani Leo Pucel, nekdanji prostovoljec v jugoslovanski armadi, se je moral včeraj podati v Mestno bolnišnico. Obiski so dovoljeni.

V bolnišnico

Chancy, Švica. — Na stotine sovražnikov nemških nacierjev zbirajo zdaj nemški agentje po Franciji, ki so zbežali iz Nemčije, ko je prišel Hitler na vladno. Te vozijo zdaj nazaj v nemške ječe. Nemški agentje stičejo za temi begunci celo v neokupiranem ozemlju. Ljudje pripravljajo, da so videli dolge vrste trakov, naloženih s temi jetniki, ki so bili pod močno stražo. Več sto so jih pobrali iz konfinicijskega taborišča v Pirenejskih gorah. Mnogo teh se je borilo v španski civilni vojni na strani lojalistov kot člani mednarod-

Anglija prosi za ameriške rušilce

Nesreča rojaka

Včeraj zjutraj je nastal ogenj v hiši rojaka John Kure, 6509 Shaefer Ave. Bilo je okrog štirihišnih zjutraj, ko je soseda videla, kako je planil skozi okno John, se opotekel do plotu, tam se je pa zgrudil na tla. Takrat je videla, da se iz hiše vali dim. Poklicala je požarno brambo, ki je začela gasiti. Kureta so pa odpeljali v Mt. Sinai bolnišnico vsega opečenega. Kot sodijo, je zaspal z gorečo cigareto, od katere se je vnel divan. Njegove žene takrat ni bilo doma, ker je bila s sestrično Miss Marian Bandi na počitnicah v Mentorju. Vse pohištvo je zgorelo in sreča v nesrečni je, da ni Kure sam zgorel. Ker so hiše tam tenišno skupaj, bi bil požar napravil mnogo škode, če bi ga ne bilo pravočasno pogasili.

Ob 12:30 popoldne včeraj je pa podlegel poškodbam. Njegov brat Anton se je pripravil, da bi mu dal svojo kri, toda bilo je že prepozno.

Ranjki John Kure je bil star 43 let ter je bil rojen v Jolietu, Ill. Ko je bil star eno leto in pol, so ga nesli starši v staro demovino, kjer je ostal do 17. leta, potem se je pa vrnil zopet sem. Poleg brata zapuščena so progo Frances, rojeno Schmuck, ki je znana aktivna delavka pri Slovenski ženski zvezi in načelnica Marie Prislund kadetinj. Zapuščena tudi sina Leonarda, ki je star 7 let, dalje zapuščena sestro Mrs. Mary Lavriha, strica Martina in Matevža v Lorainu, O. Zadnjih 12 let je bil zaposlen kot voznik pri General Baking Co. Bil je član društva Lipa št. 129 SNPJ, in društva Srca Jezusovega. Pogreb ima v oskrbi pogrebni zavod A. Grdina in Sinovi. Čas pogreba bo naznanjen pozneje.

Osem milijonov Kanadcev bo registriranih

Ottawa, Kanada. — Vsak prebivalec Kanade, ki je star 16 let ali več, se mora do srede, do 10. zvečer registrirati. Pričakuje se, da se bo registriralo osem milijonov Kanadcev. Registracija je v zvezi z narodno obrambo in pripravo na vojno.

ZAPOR, KER JE ŽALIL HITLERJA

The Hague. — Nemška sodnica na Holandskem je obsodila na tri leta ječe nekega Holandca, ker je na drevo zarezal besede: "Doli s Hitlerjem!" V kavarni je nek pijanec izustil nekaj žaljivih opazk na Hitlerja, pa je bli obsojen na 30 mesecev ječe.

Znižane cene ploščam

Trgovina z muzikalijami, Anton Mervar 6921 St. Clair Ave. je precej znižala cene ploščam. Poslužite se lepe prilike.

V bolnišnico

Svetkova ambulanca je odpeljala v Woman's bolnišnico Mrs. Edith Habat, 13515 St. Clair Ave.

NEMCIJA LOVI PO FRANCIJI LJUDI, KI SO SE UMAKNILI PRED NACIJI

Chancy, Švica. — Na stotine sovražnikov nemških nacierjev zbirajo zdaj nemški agentje po Franciji, ki so zbežali iz Nemčije, ko je prišel Hitler na vladno. Te vozijo zdaj nazaj v nemške ječe. Nemški agentje stičejo za temi begunci celo v neokupiranem ozemlju. Ljudje pripravljajo, da so videli dolge vrste trakov, naloženih s temi jetniki, ki so bili pod močno stražo. Več sto so jih pobrali iz konfinicijskega taborišča v Pirenejskih gorah. Mnogo teh se je borilo v španski civilni vojni na strani lojalistov kot člani mednarod-

V zameno za to bi dala Anglija Zed. državam bojna pristanišča na svojih posestvih ob ameriškem obrežju. Churchill je gotov, da bo začela Anglija sama napadati v letu 1941 in 1942.

ANGLIJA IMA ZA ROKAVOM PRESENEČENJE ZA HITLERJA

London, 20. avg. — Angleški minister zunanjih zadev, Lord Halifax, je naznanil, da se angleška vlada strinja s tem, da se da Zed. državam v najem za 99 let angleške obrambene postojanke v Zapadnem Svetu, to je ob ameriškem obrežju. Tozadnji dogovori se sicer še niso pričeli, toda v principu je ponudba sprejemljiva.

Ministerski predsednik Churchill, ki je povedal v zbornici o tem načrtu, je vprašal tudi Zed. države, da izročijo Angliji stare rušilce. Izjavil je tudi, da dobiva Anglija dnevno večjo moč nad Nemčijo v zraku. Churchill je poudarjal, da se angleško govoreče demokracije vedno bolj zblizujejo in da se morata angleški imperij in Zed. države tesneje združiti v medsebojno splošno korist.

Dalje je premier izjavil, da brani Anglijo danes 2,000,000 oboroženih mož in da nemška moč vsak dan bolj pojenjuje. Rekel je, da ima tudi Anglija pripravljeno neko "presečne-nje" in da se pripravlja za ofen-

Churchill je tudi namignil, da mora imeti Nemčija vedno obrnjeno oko na rusko zračno silo. Ni pa hotel kaj natančnejšega povedati, ko je izjavil, "da bomo mi lahko pokazali sovražniku več stvari, o katerih se mu niti sanjalo ni."

Roosevelt je zavrnil debato z Willkiem

Hyde Park. — Predsednik Roosevelt je rekel, da mu mednarodni položaj ne dopusti, da bi se spuščal v kampanjo za tretji termin. S tem je zavrnil poziv republikanskega kandidata Willkiea, da bi debatirala z izegaj odra o problemih dežele. Roosevelt bo dajal svoje izjave časnikarskim poročevalcem in od časa do časa bo govoril na radiu.

Ne bodo izbirali čevljev

Rim, Italija. — Italijanska vlada je odredila, da se bodo prodajali po vsej Italiji začeni s 1. septembrom samo ene vrste čevlji, ki bodo v vseh trgovinah po isti ceni, ki jo bo določila vlada.

Važna seja

Starši godbenikov fare sv. Vida so prošeni, da pridejo nočjo k važni seji v staro šolo sv. Vida.

Miss Steinitz zopet uraduje

Miss Maxine Steinitz, tajnica International Instituta, 1620 Prospect Ave. se je zopet vrnila v mesto in bo od pondeljka 26. avgusta zopet v svojem uradu.

Chancy, Švica. — Na stotine sovražnikov nemških nacierjev zbirajo zdaj nemški agentje po Franciji, ki so zbežali iz Nemčije, ko je prišel Hitler na vladno. Te vozijo zdaj nazaj v nemške ječe. Nemški agentje stičejo za temi begunci celo v neokupiranem ozemlju. Ljudje pripravljajo, da so videli dolge vrste trakov, naloženih s temi jetniki, ki so bili pod močno stražo. Več sto so jih pobrali iz konfinicijskega taborišča v Pirenejskih gorah. Mnogo teh se je borilo v španski civilni vojni na strani lojalistov kot člani mednarod-

ne brigade. Po končani vojni so bili zbežali v Francijo, kjer so bili interirani.

Nekateri teh so se bili vpisali v francosko tujinsko legijo ob izbruhu te vojne. Ko je zadnjega marca francoska armada izločila vse Nemce, so bili poslani zopet v konfinicijo.

Med temi, ki jih zdaj vlačijo nazaj v Nemčijo so tudi razni izobraženi ljudje, ki so vodili kampanjo proti nacijem. Tisti pa, ki so delali propagando po Franciji za Hitlerja in jih je francoska vlada zaprla, so bili zdaj izpuščeni na svobodo.

"AMERIŠKA DOMOVINA"

AMERICAN HOME
SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER

6117 St. Clair Avenue Cleveland, Ohio
Published daily except Sundays and Holidays

NAROČNINA:

Za Ameriko in Kanado, na leto \$5.50. Za Cleveland, po pošti, celo leto \$7.00
Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.50. Za Cleveland, po pošti, pol leta \$3.50
Za Cleveland, po raznašalcih: celo leto \$5.50; pol leta \$3.00
Za Evropo, celo leto, \$7.00
Posamezna številka, 3c

SUBSCRIPTION RATES:

United States and Canada, \$5.50 per year; Cleveland, by mail, \$7.00 per year
U. S. and Canada, \$3.00 for 6 months; Cleveland, by mail, \$3.50 for 6 months
Cleveland and Euclid, by carrier \$5.50 per year, \$3.00 for 6 months
European subscription, \$7.00 per year
Single copies, 3c

Entered as second-class matter January 5th, 1909, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3d, 1879.

83 No. 197 Wed., Aug. 21, 1940

Ne iz ljubezni do Anglije

Večina ljudi v Zed. državah, ki jim je pri srcu demokracija želijo, da bi Anglija zmagala v boju z Nemčijo. In za tako željo ni potreba, da bi jo gojili ravno iz ljubezni do Anglije. K temu namiglje Amerikance samo ena misel in ta je: če Nemčija premaga Anglijo, bo imel Hitler prosto pot na Atlantik. In če bo imel Hitler prost Atlantik, se bo vozil poljubno po njem in atlantski ocean ne bo več za Zed. države branik, ampak odprta pot v svet.

So ljudje v tej deželi, tudi v Washingtonu se dobe, ki pravijo, da Zed. države niso v nevarnosti pred Hitlerjem, da nas ni treba skrbeti radi nacijev, da se brigajmo samo za svoje lastne probleme. In vendar si je nadelo dežela ogromen načrt za obrambo. Torej kje je logika: če se nam ni treba nikogar bati, čemu potem tako ogromne obrambene priprave, ki bodo stale davkoplačevalce milijone dolarjev? Kar priznajmo, da se delajo te obrambe samo proti Hitlerju. In če se delajo obrambe proti Hitlerju, potem čutimo, da smo v nevarnosti, če bo Hitler zmagal v Evropi.

Oba predsedniškega kandidata, tako Roosevelt kot Willkie, se strinjata v tem, da se mora dežela pripraviti za obrambo. Oba se strinjata v tem, da se je treba pripraviti na obrambo pred napadom Hitlerja. Ameriški narod in kongres podpira Roosevelta, ki je predlagal tak ogromen obramben načrt.

Torej, če smo si v tem na jasnem, da se moramo pripravljati in če nam grozi nevarnost samo od Hitlerja, potem je čisto jasno, da moramo zleteti zmagati Angliji, ki bo zadržala Hitlerja v Evropi. Dokler bo Anglija zadrževala Nemčijo v Evropi, to pomeni, da bo angleška bojna mornarica branila Nemčiji izven svoje meje. Dokler je Anglija cela, Hitler ne bo imel časa misliti na deželo preko morja. Dokler Anglija zadržuje Hitlerja, toliko časa lahko mi na tej strani Atlantika svobodno dihamo. Če se pa celo zgodi, da bi Anglija premagala Hitlerja in ga prisilila na kolena v njegovih lastnih mejah, potem bomo tudi mi lahko svobodno dihali še mnogo let.

Če pa pade Anglija in če bo izgubila vrhu tega še svojo bojno mornarico, bo imel Hitler odprto pot na Atlantik. Kdo bi mu potem branil, da si postavi najprej, recimo, zrakoplovna pristanišča na Greenlandiji? Zed. države so se že izjavile, da tega ne bodo dopustile. Toda s čim bomo to zabilili?

Recimo, da si postavi Hitler zrakoplovna pristanišča v Greenlandiji in začne od tam bombardirati z letali Kanado? In če bi dobil enkrat oblast nad Kanado, kdo bi mu zabranil da začne od tam stegati svoje roke proti Zed. državam?

Minilo je že tri mesece, kar je predsednik Roosevelt povedal narodu, da bodo Zed. države zgradile 50,000 bojnih letal. Vsa dežela je v radostjo sprejela to vest. S tem bi imele Zed. države značajno silo, ki bi lahko odbila vsak napad, ki bi ga poslala kaka država proti nam.

Pred tremi meseci smo začeli izvrševati naš obrambeni načrt. Koliko smo že napravili od tistega časa? Vojni tajnik Stimson, ki mora to pač najbolj vedeti pravi, da je vlada naročila izdelati 33 letal. Torej 33 od 50,000. Kaplja v morje! Nekaj je tukaj narobe!

V kongresu se je pričela debata, koliko smejo zaslužiti tovarne, ki bodo izdelovale ta letala in če se tovarnarjem dovolj več kot 8 odstotkov dobička pri tem in če se ta dobiček dovolj pred odbitkom davkov, ali pozneje. Vlada ne more dati tovarnam naročila, dokler kongres ne reši tega vprašanja. Ko je Hitler začel graditi letala, se mu ni bilo treba ukvarjati s takimi problemi. On je ukazal in tovarne so delale noč in dan.

K vsej sreči so dobile ameriške tovarne za letala že prej velika naročila od Anglije in Francije, da so morale radi tega svoja podjetja razširiti in bodo tako v stanju delati s polno paro, kadar bo vlada pripravljena dati naročila.

Pa recimo, da bomo izdelali 50,000 letal! In kje bomo dobili letalce zanje? Kongres zdaj debatira, če bi se uvedla obvezna služba ali ne. Če se ne bo, je vprašanje, če se bo dobilo dovolj prostovoljcev, da se bo lahko opremilo vseh 50,000 letal. Letala sama brez pilotov nimajo namreč nobenega pomena in samo število letal, spravljen v hangarjih, ne bo oplašilo Hitlerja.

Nekaj podobnega se je zgodilo tudi v Franciji. Popularna vlada je ustavila izdelavo letal, da se je lahko ugodelo delavcem z manj delovnimi urami na teden. Delavske organizacije so zahtevale splošno osemurno delo in to samo po en štih na dan. Tako je zaostala produkcija za narodno obrambo in posledico poznamo vsi.

Demokracija je drevo, ki nosi zlahten sad. Toda včasih je treba tudi pri tem drevesu obrezati veje, da drevo bolj rodi.

Prošli teden so se začele vojaške vaje v severnem delu države New York. Če bo Hitler zvedel, s kakšnim orožjem so se vršile te vojaške vaje, se bo smejal na glas. Mesto bojnih tankov, ki so danes najboljše orožje v vojni, imajo vojaški mlekarske truke in na njih napiše "tank." Ti naj bi predstavljali torej bojne tanke. Protizračne topove in topove, ki se jih rabi proti tankom, pa predstavljajo železne cevi, ki so postavljene na kolesih od bicikljev. Predsednik Roosevelt si je ogledal te manevre in ob istem času se je raz-

BESEDA IZ NARODA

Slovenski katoliški dan

Nedelja 25. avgusta je določena za Slovenski katoliški dan. To je dan, ko bi se morali zbrati skupaj vsi katoliški Slovenci iz Clevelanda in okolice, da tako svetu pokažemo našo moč in solidarnost, obenem pa se malo bolj spoznamo med seboj in skupno delujemo za dobro stvar.

Prostor BRAE BURN GARDENS na 25000 Euclid Ave., kjer se bo vršil ta shod oziroma piknik je zelo lep in pripraven. Večkrat se sliši: "Ja, kaj bom pa hodil, če je suho je pa blato." Tukaj tega ne bo, ker je sama lepa zelena trava, krog 5 akrov, kjer se boste lahko zabavali pri mizah in v senci. Za otroke je pripravljeno igrišče z gugalnicami in z vsem drugim kar spada na "play ground." Prav tako je tudi prostor za razne igre za odrasle.

Pripravljalni odbor, ki ima vse to v oskrbi, se trudi, da bo za vse dobro preskrbljeno. Naše dobre žene bodo pa zopet, kakor lansko leto, postregle prav po domače, kakor znajo le naše Slovenke.

Za plesalželje pa bo skrbel Louis Trebarjev orkester. To so pa fantje, ki take zakrožijo, da je vse na poskok. Se mi starejši se bomo šli enkrat zaobrniti, če ne bo drugače. Na plesišče bo prost vstop. Navzoče pa bodo tudi godbe, ki nas bodo zabavale.

Torej Slovenci - katoličani, le pokažimo se! V nedeljo 25. avgusta vsi na plan. Ko zasledujem delovanje drugih narodov, berem - Slovaki so imeli svoj dan, nazvočih je bilo okrog 15,000. Potem zopet čehi - 20,000. Zadnje sredo pa so imeli Irči svoj dan, pa samo iz vzhodne strani se jih je zbralo do 40,000 in to med tednom. Torej zakaj bi se mi ne izkazali, kajti končno, če hočemo kaj doseči le številke govore in verjemite mi, da nas Amerikanci pazno opazujejo.

Govora bosta samo dva. Bosta pa ta dva bolj zalegla, oddajana bosta po zvočnikih tako, da boste lahko mirno sedeli pri svojih mizah in poslušali.

Glede prevoza se je tudi ukrenilo tako, da bodo vozili buši in sicer od konca cestne železnice na 212 St. in Euclid Ave. in od St. Clair-Nottingham cestne železnice. Ta voznja bo brezplačna. Ko se pripeljete do konca s cestno železnico (street car) poglejte na Euclid City bus, ki bo imel napis in vas popelje naravnost na prostor in zvečer pa zopet nazaj.

Za bolj natančni program pazite v Ameriški Domovini. Vsi odborniki in delavci za to nedeljsko prireditve, so prošeni, da se udeležijo seje v četrtek 22. avgusta ob 7:30 zvečer v novišoli sv. Vida.

Iskren pozdrav vsem zavednim katoličanom in pa na svendenje v nedeljo 5. avgusta na Brae Burn Gardens, 25000 Euclid Ave.

Frank A. Hochevar.

Poljski interniranci v Švici

Iz Berna poroča list Neue Zuercher Zeitung: V pokrajini med dvema nekdanjima švicarskima glavnima pokrajinskima mestoma, od katerih eno ni ob jezeru, so nastanjeni poljski vojak, ki so na zahodni švicarski meji prestopili v Švico. V tem kraju so kmečke vasi in slavna gostišča, ki so mnoga od njih po svetovni vojski obnov-

govarjal s kanadskim ministrskim predsednikom glede skupne obrambe Zapadnega Sveta. Res, veliko govorimo in dosti upamo! Toda kaj bomo pa rabili kot orožje, če bi prišla res sila?

ljena in modernizirana. V več primerih so tu tudi posebne zgradbe za plesišča, in tu, dasi je čudno slišati, se začena sožitje švicarskih kmetov in razoroženih tujih vojakov. Občine bi bile namreč preveč obremenjene, če bi morale dati v ta namen šolska poslopja. V plesiščih pa niso slamnjače in odeje nobenemu pouku v napotje in čim je bilo urejeno vprašanje glede nastavitve, tudi ni bilo nobenih neprilik med švicarskimi častniki in občinskimi predstojniki.

V večji vasi, kjer je 5460 prebivalcev, more bivati bataljon Poljakov, 750 mož. V istem številnem razmerju so obremenjene manjše občine. Sicer pa teh vojakov ni dosti videti, le če prideš prav do njihovih bivališč, na primer, do kuhinje. Tam vidiš kuharsko moštvo krog kadečih se kotlov (kuhanja je juha, ragu in krompir). Poljaki in Švicarji vodijo svojo gospodarstvo ločeno. Švicarsko moštvo oddaja prehrano Poljakom, ti pa si jo zase pripravijo. Ne pri kuhi in tudi ne pri počitku teh vojakov ni nobenih ljudi in otrok, ki bi zijali v tuje. A kjer se po dva, trije Poljaki z grabljami vračajo s kmeti vred s travnikov, tam je dosežena zveza med njimi. Poljakom je neznansko všeč, da kmeti vred s travnikov, tam je dosežena zveza med njimi. Poljakom je neznansko všeč, da kmeti vred s travnikov, tam je dosežena zveza med njimi. Poljakom je neznansko všeč, da kmeti vred s travnikov, tam je dosežena zveza med njimi.

Domov grede smo v dveh dolinskih vaseh obiskali tudi francoska taborišča internirancev. Povsod so v veljavi ista nadzorstvena navodila in razdelitve dneva: Ob 6:30 vstajajo, nato odide del moštva na kmečka dela; ob 11:30 kosilo; popoldne delo do 4. Ob 5:30 je večerja, ob 9 pogovor, ob 9:30 se ugasnejo luči. Interniranci ne smejo v gostilne in ne smejo piti alkohola. V 28 krajih je po en častnik kot krajevni poveljnik na čelu straže. V francoskih taboriščih je podoba naj enotna kot pri Poljakih, kaj glede na obleko in orožje, na vedenje in deloma tudi na disciplino. Doždeva se, da se Francozi težje uživljajo v nove razmere.

rancev je bila ta, da si čimprej kupijo pisemski papir. Že več mesecev nimajo nobenih vestí od svojcev. Zdad pa s skrbjo v duši iščejo zveze s svojimi družinami. Jako jih zanima usoda njihovih tovarišev. Kmalu bo urejen pouk jezika in švicarskega zemljepisja, dalje športa in telovadbe. V čitalnicah je na razpolago mnogo časopisov in sčasoma bo urejena tudi knjižnica.

Zadnje nedeljo so imeli poljski vojak na travniku na gričku, od koder je prekrasen razgled naokoli, svojo pridigo. Oddelni poveljnik je skrbel za to, da niso bili zraven niti civilisti niti švicarske vojaške straže in le na posebno, nujno povabilo se je sam udeležil službe božje. Nato nam je pripovedoval, kako so bataljoni pri molitvi padali na kolena in kako so se poljske pesmi razlegale po švicarski pokrajini (na nekeš šolskem hodniku nas je sprejela koralna poljska pesem, tako lepo in čisto zapeta kot na kakem koncertu). Naše poročilo bi ne bilo popolno, če bi ne omenili takta, vojaškega spoštovanja in sočustvovanja, ki z njimi švicarska straža izvaja svojo dolžnost in o zadovoljstvu, ki ga poveljnik občuti spričo poročil raznih občinskih načelnikov, ki se vsi pohvalno izražajo o poljskih vojaki, kakor: "... Spoznali smo, da se ti ljudje spričo domačinov vedejo jako dostojno, privadili so se tudi snagi in doslej ni bilo opaziti prav nobene nevednosti ..." " ... V vsakem oziru se lepo vedejo, so uslužni in obzirni. Tudi tisti kmetje, ki jim poljski vojak pomagajo, jako pohvalno omenjajo svoje delavce."

Uspesnost nemške vojske
Glasilo sovjetske vojske "Krasnaja zvezda" objavlja zanimiv članek, ki ga je napisal ruski letalski general Tatarenko in ki v njem razpravlja o sodobni umetnosti vojskovanja. Pisec tega članka se najprej obširno bavi z zadnjimi nemškimi vojaškimi operacijami na evropskem. Zahodu in pravi, da se imajo Nemci zahvaliti za svoj uspeh pri teh vojaških operacijah predvsem hitremu nastopu in ogromni premoči svoje vojske. Ugotavlja, prednost nemškega poveljstva obstoji v tem, da je znalo izrabiti vse možnosti nove vojne tehnike, ki se je uveljavila tudi že v prejšnji svetovni vojni.

Nemci so pokazali - nadaljuje svoja izvajanja omenjeni sovjetski letalski general - čisto nov način, kako se v sodobnem vojskovanju uporabljajo letala, tanki, motorizirani oddelki, kako se pošiljajo transporti vojaštva in vojnega materiala in kako se je treba posluževati radia in paladcev. Bliskovita naglica, s katero so bile izvedene nemške vojaške operacije, sovražniku ni dala časa, da bi mogel pravilno oceniti položaj in da bi se odločil tako, kakor bi bilo potrebno. Nemško prodiranje je dokazovalo, kako pravilno je bilo, da so prevažali čete po zraku in jih tudi po zraku preskrbovali z

vsem, kar pri vojskovanju potrebujejo. To bi se lahko imenovalo "navpična okolitev" sovražnika ali "obkolitev od zgoraj." Ta navpična okolitev je na ta način postalo dejstvo in je bila uspešna celo v tistih krajih, ki so zelo gosto naseljeni, kakor sta na primer Holandija in Belgija.

Sedanja vojna - zaključuje svoja izvajanja general Tatarenko - pa ni do temeljev spreminila prejšnjega načina in umetnosti vojskovanja, pač pa ga je le znatno izpopolnila.

IZ PRIMORJA

Trst, Miramarski karabinerji so identificirali utopljenca iz Čedasa. Gre za 25-letnega Maksimiljana Kapreža, stanujočega v Postojni.

Gorica, junija 1940. Radi pravilne razdelitve in varčevanja s hranili so oblasti omejile, odnosno prepovedale prosto prodajo namiznega olja, masti in drugih maščob ter bo prebivalstvo odslej dobivalo navedena hranila le na karte. Olivno olje je bilo že precej časa redko in drago in se je dobivalo mesto njegova bučno olje. Navedena nadaljna omejitev je ljudi seveda težko prizadela vendar ne presenetila, ker se zavedajo sedanjega resnega stanja. Merodajni krogi trdijo, da se ni bati kakega pomanjkanja, vendar se bo prehrana uredila potrebam in času primerno. Za sladkorjem in kavo je to sedaj druga tozadevna odločba.

Idrija, junija 1940. Po sporazumu med novo upravo rudnika in državo bodo naprej služničim rudarjem baje vrnili ves doslej vplačani doprinos za pokojnino ter bodo pokojnina urejene tako, da bo nova družba priznala pokojnino posamezniku šele po petletnem službovanju, računajoč od dneva, ko je prevzela rudnik od države. To je za naše rudarje vsekakor težak udarec, vendar upajo, da se bo ta že napovevan odlok ukinitil in bodo skušali to vprašanje povoljnejše rešiti.

Šapjane, julija 1940. Preteklega tedna se je na železniški postaji zgodila težka nesreča. 19-letni šofer Frivol Molečič iz Matulj je privozil s kanjonom prav do tračnic na postaji, kjer je izstopil, da si odredil nakladanje materiala. Pri tem pa ni videl lokomotive, ki se je neslišno približevala, čedraj ne v veliko brzino. V zadnjem trenutku je še hotel odskočiti, toda bilo je že prekasno. Lokomotiva ga je porila na tla in z roko je revež prišel pod kolesa, ki so mu jo zmastila. Takoj so ga naložili na avto vojaškega rdečega križa in ga odpeljali na Reko, kjer so mu odrezali roko. Njegovo stanje je nevarno.

Gorica, julija 1940. V Štandrežu je padla s senika 45-letna služkinja Katarina Bremed iz Čepovana. Ker je bila v seniku tema, je Katarina padla skozi luknjo v podu in spodaj ležeč hlev ter z glavo udarila ob kamen. Našli so jo šele čez nekaj časa, ker je zaradi padca zgubila zavest in ni mogla klicati na pomoč. Takoj so jo odpeljali v gorško bolnišnico, kjer so zdravniki ugotovili, da ima počeno lobanjo in pretrese možgane. Njeno stanje je zelo nevarno.

V Trstu v vili Regina v Barkovljah je umrla v visoki starosti 90. let grofica Karolina Nugent roj. baronica Steiningner. Njen mož je bil nečak slavnega grofa Nugenta, ki se je za časa Napoleona hrabro boril in proslvil v bojih proti Francozom. Grof Nugent je imel svojo graščino na Trsatu, ki še sedaj stoji. Baronica Steiningner je bila po rodu iz Gorice.

Poroka. V Gorici sta se poročila g. Štefan Kleindienst, fotograf. in gdč. Kristina Hvala,

trgovska sotrudnica. —Koper, julija 1940. Šilnim avtomobilom je bil peljan v tržaško bolnišnico Izole 40-letni čevljar Karlo Zlatič. Zlatič je izpovedal, je povozil avtomobil, ko je vračal s kolesom zvečer domu. Njegovo stanje je varno, ker ima počeno lobanjo in veliko ranó na trebuhu. —Trst, julija 1940. Vsem je prispelo 160 nemških iz Gradca na Štajerskem, ke so poslali v nalašč zapeljeno pravljeno kolonijo na vrhovore, kjer bodo ostali tednov.

Samo tebe še čakajo

Znano je, da je življenje cesar, ki se je s kositrinami jake vojskovoal. Pri tem je raj zmagala njegova armija, postarni gospod se je imenoval čes, zakaj pa "drugi" niti nobenih strateških zmog. Gospod Iks ni bil ne general in sploh se ni imenoval imel vojaške suknje na vojno sovraži in sploh je že od nekaj stidila. S izbruhnila proti njegovi in ne da bi jo bil mogel čiti, se je sprijaznil z le kaj. Ima svoje namerjajih zajema iz skrivnih jih brusil. Izza plotu civilnega življenja posmiha, poučuje, hvale . . . in drugi ga . . . Dobro mu je znano, hotel ta poglavar države namerja oni poglavar, tretji posvetuje s . . . In polagoma se je ta, ko miroljubni, gospod nil v besnečega; da se prepočasni razvija! Če Iks razgne zjutraj presnem maslu, medu svoj časopis, se ne meži, da ne bi med bežirkoma vroče kave nil, da naj bi tisti, ki njegova naklonjenost, je kaj napredovali? trikrat na dan ob času večjih poročil gumb na tedaj ni tisti znani, nič prav ne pove. Iks zavzdihne, gubanci je huduje namršenih "Ali bodo že vendar kaj?"

Mogoče bi se kdo do gosposdu Iksu pravilno il: "Dragi moj, samo čakajo!" (Renée)

Ce verjamete al' pa ne

Petračev Janezek rebri je prišel prvič no. Ko hodi po mestu di do neke prodajalne, meli v prodaji veliko vrstnih pticév, ki so tan in žgoleli v kletkah. med kletk je bila tudi papiga. Naš Janezek ko odprl oči, ko je zagledal lepega ptiča, kakršnikidar ni videl. Niti petelin v Hudi rebri ni da si to čudo prečudno ogleda.

Kaj, če bi ptiču izperoz iz repa, ki jih ima, pe, si misli Janezek predstavljva, kako se bil vil pred drugimi fantički imel za klobukom tako

Stopi bližje in že niti roko po papigi ozirnjenem repu, ko se pričakovano obrne in re na Janezkom: "No, kaj bi pa ti raj Janezek se je tako šil, da je odskočil tri zaj. Ko pride k sapnižno sname klobuček in pohlevno reče: "Oprostite, sem mislil ptič!"

WINNETOU

Po nemškem izvirniku K. Maya

...v glavo ne pade! Stati...
 ...kjer hočem. Tukaj sem...
 ...gospodar! Torej še enkrat...
 ...prejiskilovci."
 ...je Walker prevzel zago...
 ...sem molčal in mu pustil...
 ...gajnik je nadaljeval:
 ...kako vam je ime?"
 ...ena so postranska stvar."
 ...torej niti odgovarjati noče...
 ...vam bom že jezik razvo...
 ...Le počakajte! Po kaj ste...
 ...sem v Echo canon?"
 ...osvariti smo vas prišli."
 ...tako? Pred kom?"
 ...red rdečkarji in pred rail...
 ...terji, ki mislijo Echo ca...
 ...napasti?"
 ...kaj od puste, da mislijo...
 ...karji in railtroublerji...
 ...canon napasti?"
 ...njih samih smo zvedeli."
 ...kako? Pshaw —! Ne...
 ...te! Ne bodele nas predo...
 ...Sami ste railtroublerji...
 ...mit ste prišli! Pa povem...
 ...na prave ljudi ste nalete...
 ...nil se je k svojim lju...
 ...rabite jih in zvežite!"
 ...očakajte še!" je povedal...
 ...jel je v žep. Najbrž je mi...
 ...očakati svojo detektivsko...
 ...sva zadeva ni bila vredna...
 ...radi nje izdal svoj poklic...
 ...ni sem mu:
 ...treba, Fred! Pustite ti...
 ...Bomo šele videli, ali si...
 ...demnajst železničarjev upa...
 ...pasti troje pravih westma...
 ...gnil sem obraz v najstro...
 ...ube, ki sem jih zmoget, in...
 ...zaropotal:
 ...dor le s prstom migne, do...
 ...ogio!"
 ...sem puško na ramo, vzel...
 ...ko roko samokres in šel k...
 ...no, Winnetou in Walker pa...
 ...enoj.
 ...pozneje je blagajnik izgi...
 ...Tako globoko je počnil za...
 ...od, da je le še navpik mo...
 ...puškina dev zaznamovala...
 ...o, kjer bi se dalo po potre...
 ...iti blagajnika postaje Echo...
 ...tudi železničarji niso prav...
 ...nasprotovali junaškemu ob...
 ...njaku svojega predstojnika...
 ...knjili so se in sredi med...
 ...ni smo šli k vratom. Nobe...
 ...ni črhnil ni.
 ...ki so bili torej ljudje, ki bi...
 ...odbili napad railtroubler...
 ...? No, lepe reči so se nam...
 ...ali —
 ...ki vratih sem se obrnil in...
 ...il železničarjem:
 ...kaj bi vas lahko prav za...
 ...mi zaprl, meššurs, kakor...
 ...kaj blagajnik nas zaprl. Pa...
 ...ne bomo storili. Nismo ra...
 ...ega prišli.
 ...otegnite tamle tistega ju...
 ...nega master Ohlerta izza...
 ...da se bomo vsaj pamet...
 ...pomenili z njim! In pome...
 ...se moramo, sicer vas bodo...
 ...kaj vse do zadnjega upihni...
 ...nekolikim naporom se jim...
 ...le posrežilo, da so izlekli...
 ...ca izza trebušastega soda...
 ...bel dan. Pripovedoval sem...
 ...kaj se je zgodilo in kaj jih...
 ...ko sem skončal, se je blagaj...
 ...led ko stena sesedel na ka...
 ...in povedal z negotovim...
 ...som:
 ...Sir, verjamem vam! Pripo...
 ...ovali so, da sta na kraju na...
 ...izstopila dva moža in...
 ...eljala na škrjance. Torej vi...
 ...sta tista —?"
 ...ogledal si je Winnetoua.
 ...Torej tale gentleman je...
 ...netou? Klanjam se sir?"
 ...es se mu je globoko prikl...
 ...In tale gentleman," je gle...
 ...Freda, "je master Walker,
 ...ga imenujejo debelega Wal...
 ...ja —? Klanjam se, sir!"

Friderik Baraga

(Nadaljevanje)

Ko je sestra Amalija zvedela, da se namerava podati v nevarne misijonske kraje, ga je opomnila na težave, on pa ji v pismu takole odgovarja: "Pokerati te moram, ker tako skrbiš zame. Opusti, draga sestra, vse te malenkosti. Ako se trgovci ne izogibajo nobenemu vremenu, težkoč in nevarnosti, da si pridobijo nekoliko dobička, bi li vse to moglo motiti mene, ki nimam drugega imena kot pridobivati dšje za nebesa?"

Takoj se je pričel pripravljati na pot. Ljudstvo je prišlo po slovo. Šali se krog voza in prosili Baraga, da jih še enkrat blagoslovi. Baraga se je na poti zamišljeno oziral na trebanjski grad, na kraj svojih mladostnih spominov. Zaradi Boga ga je zapustil in zdaj drugi gospodari v njem, dočim njega pelje pot v neznano tujino. Graščakov sin, izsolan pravnik, apostolski duhovnik in izvrsten nabožni pisatelj se je ves ubog in osamljen poslovil od domovine. Njegove zvezde so sijale na drugi strani zemeljske oble.

Značilno je kar poroča Baraga svoji sestri iz Pariza. Mesto je napravilo nanj zelo slab vtis. Z žalostjo je gledal, kako Francozi stavijo spomenike p a dli m revolucionarjem — pravkar se je bila končala revolucija — in kako so cerkve prazne. Zato se mu je iz žalostne duše izvil vzdih: "O ti Ljubljana, kako majhna si v primeri s Parizom, pa vendar vidiš vsak dan toliko ljudi, ki hite v hiše božje." V Parizu ni čul drugega kot zaničevanje vsega kar je z vero v zvezi, hrepenenje po svobodi in da naj se človek otrese oklepov vere. Uda ja naj se telesnemu uživanju.

Komaj nekaj mesecev je minilo, ko je ves civiliziran svet zma jeval z glavami, kako je to mogoče, da je postala tako mogočna Francija Hitlerjeva jetnica? Svet ugiblje na vse mogoče načine, do korenine zla

pa se zdi, da ne pride s svojo sodbo. Francija je hotela živeti brez Boga, brez žrtve v javnosti, ljubezen do otrok je izgubila. Ali se je potem čuditi, da tak narod nima hrabrih borcev za domovino; voditelji naroda pa — izdajalci.

Ladja, na katero se je bil vkrcal Baraga, je po 3° dneh prijadrala v New York in sicer 31. decembra 1830. Torej to leto je bilo za Baraga in za nas Slovence zelo pomembno. Za nekaj časa se je nastanil v Cincinnati, Ohio. Kmalu pa ga je škof Fenwick odločil za indijansko misijonsko postajo (Arbre Croche). "Zelje so mi izpolnjene; živim med nevednimi, večinoma poganskimi divjaki in nepregledno polje se odpira moji delavnosti, ker po neskončnem usmiljenju božjem, sem jaz edini misijonar, ki živim med samimi divjaki," takelje je Baraga zapisal v pismu svoji sestri Amaliji.

Po dveh mesecih in pol je imel vpisanih že 72 krstov. Nekateri krščeni so bili stari že po 60 do 70 let. "Ne morem povedati kako sem ganjen in kako veselo me sprejeha, kadar krščujem spreobrnce. Enkrat sem jih krstil sedem — o srečni dan — kar enajst." Vzklika v pismu do Leopoldove družbe.

S tolmačem se je pridno učil otavske indijansčine. Sestavljal si je sproti slovnico in slovar, katerega se je potem učil na izust. Kako težka je bila Baragova indijansčina, nam priča pismo misijonarju Pircu s 1. maja 1836.

"Dvakrat sem se že dal oplasiti od cele vatre dolgih besed in od teke nepravilnih besednih oblik ter sem bil že izgubil vsako upanje, da se bom kdaj naučil tega jezika; tretjič pa sem si naložil kot vestno dolžnost kar najbolje se ga naučiti. Baraga je šele v pozni jeseni leta 1835 začel brez tolmača pridigovati v indijanskem jeziku, potem ko je dolgih pet let neumorno proučeval ta jezik. Ako pomislimo, da je Ba-

raga obvladal popolnoma šest klasičnih jezikov, pa se mu je tako upirala indijansčina, nam bo jasno, da je ta jezik precej muhast.

Prva Baragova indijanska zima je prišla. "Tukaj je zima zelo dolga in huda," je pisal dne 4. januarja 1832 na Dunaj, "v sobi imam peč v kateri gori noč in dan, pa moram biti vedno v plašč zaviti, da me ne zebem."

Prvi obisk je Baraga dobil v januarju. Obiskal ga je njegov najbližnji duhovnik iz približno 60 milj oddaljenega Mackinsa. Kako mu je duša igrala veselja, da je tako bogata polje za pridobivanje duš za Kristusa ravno v njegovi okolici vidimo iz naslednjih njegovih vrstic. "Oh, kako vesel sem in hvaležen Bogu, da sem zapustil deželo, kjer je dovolj duhovnikov ter prišel v deželo, kjer so moji stanovski tovariši oddaljeni na stotine milj drug od drugega. Ko bi nekateri mladih duhovnikov vedeli koliko blaženosti uživajo misijonarji med divjaki in koliko prilik se jim nudi delati za dušni blagor bližnjega, bi navzlic težavam in neprilikam prišli v to deželo."

Da so pa Baraga skrbele tudi gmetne razmere Indijancev, nam je v dokaz sledeče: Ko se je avgusta 1832 napotil iz Arbre Crochea v Detroit, da bi dal svoj otavski molitvenik v tisk, se je seznanil z br. Alojzijem iz reda redemptoristov, ki je bil izkušen kovač in ključavničar. Toliko časa ga je nagovarjal in prosil, da se je naposled br. Alojzij udal Baragovim prošnjam in šel na njegov misijon. Baragov namen je bil v tem, da bi se tudi Indijanci naučili kovaške obrti, da jim ne bo treba hoditi v oddaljena mesta za zaslужkom.

Kako je Baraga s krščansko vero širil tudi kulturo, nam pove njegovo pismo z dnem 25. avgusta 1833: "Življenje izpreobrncev v tem misijonskem kraju je že precej podobno življenju belih. V tem kraju je že 36 dodelanih hiš, sicer so le sene pa prav trdne. Gradijo pa jih še več in naša vas bo

kmalu štela 50 hiš." V tem okraju ni bilo razven Baraga nobenega belokožca.

Za 10 letnico svoje nove maše 21. septembra je bil po michiganskemu jezeru prišel v novi misijon v Grand River. Tukaj pa je Baraga naletel na odpor. Protestantski pastori, ki so se tu naselili že pred Baragom, so mu z vso silo nasprotovali, a klonil ni, celo zmagal je, ker so pogani videli kako blag in mil nastop ima Baraga. Vendar pa je imel na vseh svojih postojankah težke boje s protestanti, dasi je bil osebno spoštovan tudi pri drugovercih.

V Grand Riverju je imel Baraga zelo težavno stališče. Nasproti mu je stalo poganstvo z vso svojo temno zlobo. Dne 1. februarja 1834 je pisal: "Ako bi ne želel in upal priveriti na pot zveličanja nekoliko nesrečnih duš, bi za ves svet ne hotel ostati tukaj."

Velika nesreča za Indijance je bila, ker so jih znali beli prekupčevalci živalskih kož tako žalostno in neusmiljeno izkoriščati. Za nekaj požirkov žganja so dobili dragocene kože od njih. Baraga je dobro vedel, da imajo Indijanci samo dvojno izbero in to je: ali opustiti žganje, ali pa propasti. Zato je tudi z vso silo nastopal zoper prodajalce žganja, ki so kar besneli zoper njega. "Moje življenje je tukaj vedno v nevarnosti," piše v pismu, "vsak večer moram svoja vrata prav skrbno in trdno zapreti, da me ne napadejo." Neko noč so pijani divjaki napadli Baragovo hišo, bil je še pravočasno opozorjen na njih prihod ter okna in vrata dobro zaprl. Cele štiri ure so oblegali hišo, med tem časom pa je Baraga klečal in molil. Jasno mu je bilo kam človeka pripelja pijanost. Tu, v svojem stanovanju obkoljen od napadalcev, se je slovesno zaobljubil, da se bo vse svoje življenje vzdržal alkohoinih pijač. Ta sklep je držal do smrti. Večkrat bi ga bil, vsled ošabelosti, kozarec žganja ali vina zopet poživil, pa ko se je spomnil na nočni prizor v Grand Riverju, je vse take skušnjave odbil.

Končno je pa Baraga le doživel razočaranje. Na zemlji, last Indijancev, jim je hotel ustvariti lastno kulturo, kot sta jo sveta Ciril in Metod med Slovani, a je naletel na zapreke od tistih, ki so želeli, da bi b' Indijanci čim prej pokončani. Pod vtisom razmer je moral žalosten zapustiti dobro uspevaajoč misijon.

Tretja Baragova misijonska postaja je bila v La Pointu. Tam so živeli Ocipvejci. Misijonar Pirc jih omenja kot izredno nadarjene, a ne tako plemenite kot so bili Otavani. V La Pointu Baraga ni ustanovil misijonske postaje, ampak je samo oživel delo misijonarjev Alloueza in Marqueta iz 17. stoletja. Ker so bili brez cerkve, jih je Baraga takoj navdušil za novo cerkev ter jo je blagoslovil na čast sv. Jožefa. Za pouk sv. krsta se jih je veliko priglasilo. V prvih 14 dneh jih je krstil 50. Precej revščine je moral Baraga prestatii ravno v La Pointu kot toži v svojem pismu: "S tremi dolarji sem prišel, brez živil in skoro nič obleke, čisto sam brez učitelja, brez postrežnika, čisto sam." Zato ni čuno, da se je začel baviti z mislijo, da bi šel v domovino na obisk in po prispevke.

Zima leta 1835-36 je bila dolga in huda. Imel je več prostega časa in je napisal kar pet knjig: tri indijanske, eno slovensko in eno nemško, katero je pa še prestavil na francosko. Čudovit delavec je bil, on pač ni nikdar tožil o dolgem času, kar se tako pogosto čuje danes med svetom, kateri nima smisla kaj in koliko velja dragocen čas.

Slovenska knjiga je nosila naslov: "Premišljevanje starih poslednjih reči." V uvodu pra-

vi: "Preljubi moji Slovenci! Šest let je že poteklo, kar sem zapustil našo ljubo deželo. Ali dasiravno sem daleč od vas, je moje srce vedno pri vas."

Ko je bil z vsemi knjigami gotov, se je pripravil na pot v domovino. Dne 4. februarja 1837 se je v Ljubljani raznesla vest o njegovem prihodu. Kakšna čustva so Baraga obšla, ko je 6. aprila zopet prišel v Ljubljano. Dne 11. in 12. aprila je bil v Smartnem pri Kranju, 19. aprila pa je pridigal v ljubljanski stolnici. V Dobernici, v svoji krstni cerkvi, je ob krstnem kamnu pokleknil in se celo uro zahvaljeval za milost sv. krsta, potem pa je imel pridigo o velikih zakladih sv. krsta.

Baraga je radi svojega misijona prišel v domovino, zato se je prav malo časa mudil v Sloveniji. 24. maja pa je že zopet odplul z bogatimi darovi nazaj v Ameriko. V Parizu pa se mu je pridružila še sestra Antonija, ki se je namenila posvetiti se učiteljskemu poklicu med indijansko mladino.

(Dalje prihodnjič)

—Smrtna nesreča. Nedavno so pripeljali v ljubljansko bolnišnico 60 letnega delavca Jožeta Lazanskega iz Križ pri Trzinu. Zaposlen je bil v gramozni jami, pa se je odrgal plaz zemlje in ga zasul. Lazanskega so šele po daljšem trudu odkopali nezavestnega. Dobil je hude notranje poškodbe, za katerimi je v bolnišnici umrl.

MALI OGLASI

Razprodaja radijev

Na razprodaji novih 1940 Philco, Zenith, R. C. A., Detrola in Emerson radijev dobite od 20% do 50% popusta.

Norwood Appliance & Furniture

6104 St. Clair Ave.
819 E. 185th St.
(Aug. 21, 23)

Delo dobi

dekle za hišna opravila, ostane čez noč; nič kuhe; včasih malo pranja. Pokličite G.Lenville 7657. Naslov 786 Eddy Rd. (198)

PRIJAZNO VABIMO!

Pridite v petek 23. avgusta na fino špageti večerjo, v soboto 24. avgusta pa na kokošji paprikaš. Obakrat se bo večerja servirala zunaj na vrtu. Igrala bo dobra godba. 50c krožnik. Serviramo tudi dobro pijačo. ROSE CAFE 17320 St. Clair Ave. (198)

Proda se

Prodajalna žganja z D-5 licenco na Payne Ave.; cena \$4.200.
D-5 na Broadway; cena \$6000
D-5 na Madison Ave.; cena \$6.500.
D-5 na Superior Ave.; cena \$6.500.
D-5, na St. Clair Ave.; cena \$5.000.

Vse te prodajalne delajo dober promet.

Mihaljevich Bros.

6031 St. Clair Ave.
(Aug. 20, 21, 23)

Lepa prilika

Ali bi radi kupili podjetje z lepimi dohodki? Naprodaj je gostilna in restavrant z D-1 in D-2 licenco, oba nova. Nahaja se v bližini tovarnen. Dosti zaloga. Proda se radi boleznii jako po zmerni ceni. Samo tisti, ki imajo resen namen kupčije, naj se oglasijo na 21970 St. Clair Ave., Euclid, O. (198)

Izredna prilika!

V fari sv. Kristine je naprodaj lepa hiša za eno družino, 6 sob, garaža za dva avtomobila. Cena je samo \$4.750. Odrpta v nedeljo za ogled. Naslov: 22100 Fuller Ave. Mimo hiše vozi avtomobil. Lahko pokličite KENmore 0818. (x)

Pa še pravijo, da nimajo slabih znamenov. — Slika nam kaže orožje, katero so oblasti zaplenile na južni Ameriki. Ta množina orožja je bila zaplenjena nemškim prebivalcem v mestu Apostoles, ki stoji na meji med Argentino in Brazilijo.

Tudi otroci pomagajo domovini. — Vse kar je kovinastega v otroških igračah, so mali Angleži položili na oltar domovine. Ta otroška zbirka je v Southgate, Middlesex v Angliji. Prav kakor otroci igrače, so odrasli žrtvovali srebrno posodo in druge take kovinsate predmete.

Sigrud Undset:

KRISTINA — LAVRANSOVA HČI

VENEC

"To ne, videla sem pa, kako se gnoj trosi — sejala sem pa doma skoraj vsako leto. Oče je navadno sam zoral najbližje njive in tedaj sem morala za dobro srečo prvo zaplato sama posejati —." Ob tem spominu jo je v srcu zbudilo, zato je hlastno rekla: "—moraš pa tudi imeti ženo, da ti bo pekla, varila domače pivo, da ti bo prala edino srajco, ki jo boš imel, da bo molzla — izposodi ti si boš moral eno ali dve kravi od najbližjega bogatega kmetarja —"

"O, hvala Bogu, da zopet slišim malo tvojega smeha," je rekel Erlend in jo dvignil, da mu je kot otrok ležala v naročju.

Šest dni zapored, dokler se Aasmund Bžorgulfson ni povrnil, je Erlend slednjo noč prebil v gornjici pri Kristini.

Zadnjo noč je bil videti prav tako nesrečen kot ona. Nešteto krat je ponovil, da ločitev ne sme trajati niti dneva več, kot je potrebno. Naposled ji je čisto tiho rekel:

"Ako bi nesreča hotela, da bi pred zimo ne mogel nazaj v Oslo — in če se zgodi, da boš potrebovala prijateljske pomoči — se mirno smeš zateči k Siru Jonu tu na Gardarudu, saj sva prijatelja od mladih nog, pa tudi Munanu Baardsonu zupaj brez bojazni."

Kristina je le prikimala. Postalo ji je jasno, da govori o isti stvari, ki jo je sama sleherni dan premišljala, dasi je Erlend ni natančneje označil. Zato je molčala tudi sama ter ni hotela pokazati, kako težko ji je pri srecu.

Druge krat je odhajal, ko je šlo proti jutru, tisto noč pa jo je presrečno prosil, da bi smel leči in trenotek pri njej podremati. Kristina se je prestrašila, Erlend pa se je našopiril in dejal: "Če me najdeš v tvoji kamrici, si lahko misliš, da bom znal odgovarjati zase." Sicer bi ga pa tudi sama še rada zadržala pri sebi, pa tudi mogla ni, da bi mu kaj odrekla.

Vendar jo je skrbelo, da ne bi predolgo spal. Zato je večidel noči presedel v postelji, naslonjena ob rožanec. Tupa tam je malo zadremala in pogosto ni prav vedela, ali jo je pravkar res ljubkoval, ali pa so bile samo sanje. Eno roko mu je držala na prsih, kjer je čutila bitje njegovega srca, obraz pa je imela obrnjen proti oknu, da bi videla, kdaj se bo svitalo.

Končno ga je morala zbuditi. Vrgla je nase nekaj obleke

in stopila z njim na mostovž. Spustil se je na tisti strani po tramovju navzdol, kjer se je hiša skoraj dotikala sosednje. Nato je izginil okoli vogla. Kristina se je vrnila v sobo in zlezla v posteljo. Dala si je duška in se razjokala prvič, odkar je postala Erlendova last.

V

V Nonneseterju so dnevi minevali kot prej. Kristinino življenje je potekalo med spalnico in cerkvi, tkalnico, bralno dvorano in obednico. Redovnice se so bile s samostansko služnjo za pospravile pridelke v zelenjaku in sadovnjaku, prišla je jesen s križevim tednom in procesijo, prišle so kvatre pred sv. Mihelem. Kristina se je čudila: nihče, se je zdela, ni opazil na njej kake spremembe. Sicer pa je bila med tujci že od nekdanj precej molčeca, poleg tega pa je Ingebjorg Filipova, ki je bila noč in dan njena tovarišica, že poskrbela, da je govorila za obe.

Zato nihče ni opazil, da so bile njene misli daleč proč od tistega, kar jo je obkrožalo. Erlendova priležnica — dejala si je sama pri sebi, da je zdaj Erlendova priležnica. Kakor bi se ji bilo pravkar sanjalo: večer po sv. Marjeti, ura v seniku, noči v njeni kamrici na Skogu — ali so bile vse to sanje ali pa so sanje to, kar se zdaj dogaja. Vendar se mora nekega dne prebuditi iz sanj, nekega dne postane vse očito. Niti minute ni dvomila o tem, da že nosi pod srcem Erlendovega otroka.

Kaj bi se z njo zgodilo, ako bi to prišlo na dan, pa si ni mogla prav predstavljati. Morda bi jo poslali v temnico, morda poslali domov. — Daleč, daleč nekje je nejasno videla blede podobi očeta in matere. — Nato je vsa omotična in bolna zaprla oči, se prihulila pred nevihto, ki jo je pričakovala, in se poskušala utrditi, da bi laže prenašala gorje, ki se bo prejkone moralo končati s tem, da jo bo za vedno vrglo v Erlendov objem — v ta edini kraj, kjer je po njenih mislih še imela dom.

Zato je bilo v tem nemiru prav toliko pričakovanja kot groze, prav toliko slasti kot muke. Bila je nesrečna — toda ljubezen do Erlenda je občutila kot rastlino, ki ji je bila vcepljena, in ta se je kljub vsemu hudemu s slehernim dnem pokrivala z vedno novim in bogatejšim cvetjem. Ko je zadnjo noč spal pri njej, je ob misli, da jo pričakuje v njegovem objemu doslej neznana sreča in slast, okusila kakor nežen in begoten opoj — zdaj pa je ob spominu na to trepetala. Vse to je občutila kot vročo, vonjavo sapa iz vrto, razgretež od sonca. Podgrmič — to besedo ji je Inga vrgla v obraz, ona pa jo je tako rekoč odprtih rok sprejela in jo prižela k sebi. Podgrmič je otrok, spočet na tajnem v gozdu ali na livadi. Začutila je sončni soj in duh po smrečju nad jaso v gozdu. Vsak nov vročičen nemir, vsak nagel utrip srca v telesu je imela za znak sadu, ki jo spominja na to, da je stopila na nova pota — in naj bi bilo še tako težko, priti po njih do konca, je bila vendarle prepričana, da bodo slednjič morala pripeljati k Erlendu.

Sedela je med Ingebjorgo in sestro Astrido ter vezla na veliki preprogi z vitezi in pticami pod listnato lozo. Medtem je preudarjala, kako pobegne, ka-

dar napoči čas in se ne bo moglo več prikrievati. V duhu stopa po deželni cesti, oblečena kot revna žena: vso zlatino in srebrnino nosi v culici. Na nekem dvoru, bog ve kje v oddaljeni dolini, dobi s težavo streho nad glavo — za dekle je, na tilniku nosi kambo z vedri, hlevari, peče, pere in požira prenekatero grenke, ker ne mara izdati, kdo je otroku oče. Nato pride Erlend in jo najde. . .

Često si je pri tem domišljala, da je prišel prepozno. Bela kot sneg in vsa lepa leži v ubožni kmetijski postelji. Erlend stopi sklonjen skozi duri v izbo; nosi široki črni plašč, ki ga je navadno imel, ko je v nočeh na Skogu prihajal k njej. Kmetica ga pripelje k postelji, tam se zruši na kolena, seže po njenih mrzlih rokah, oči so mu do smrti žalostne: Tu ležiš, edina radost moja —. Upognjen od bridkosti odide iz hiše in pod gubami plašča pritiska na prsi svojega drobnega sinka — ne, saj ne misli, da se bo tako zgodilo, saj ne mara umreti in Erlend ne sme užiti tolikanj bridkosti —. Ker pa je bila tako potrta, so ji take misli dobro dele. —

Nato pa ji za trenotek ledeno jasno stopi pred oči: otrok vendar ni stvar njene domišljije, temveč neizogibnost sama. Nekoč bo morala odgovarjati za to, kar je storila — in od groze ji je zastajalo srce.

Ko pa je minilo nekaj časa, je polagoma uvidela, da vendar ni tako gotovo, da je samodrugga. Sama ni razumela, čemu se ne veseli — bilo ji je, kot da je ležala pod toplo odejo in jokala, zdaj pa naj vstane in odide ven na mraz. Minil je še mesec, dva. Zdaj si je bila svoje stvari gotova, tej nesreči je ušla — prezebajoča in prazna je začutila, da je zdaj še bolj nesrečna. V srcu se ji je polagoma nabirala grenkoba zoper Erlenda. Približal se je advent, pa ni imela še nobene vesti ne od njega, ne o njem. Niti tega ni vedela, kje je.

Končno se ji je zazdelo, da ne more več prenašati tega strahu in te negotovosti — obsla jo je slutnja, kakor da se je neka vez med njima pretrgala; sedaj se je pošteno bala — moglo bi se pripetiti kaj takega, da bi ga ne videla nikoli več. Bila je daleč proč od vsega tistega, kar jo je prej vezalo — vez med njima pa je bila tako tenka. Sicer ni mislila, da jo zapusti — vendar bi se moglo marsikaj zgoditi —. Vedela ni, kako naj prestane negotovost tega čakanja in od dne do dne vse dije trajajoče muke.

Včasih se je spomnila staršev in sestra ter zahrepenela po njih, a tako, kot bi jih bila za vselej izgubila.

Včasih pa, v cerkvi in tudi sicer, je začutila silno željo, da bi tudi ona bila v tem občestvu ljudi Bogu blizu. To je bilo zmerom del njenega življenja; zdaj pa je s svojimi neizpovedanim grehom stala ob strani.

Sama sebi je zatrjevala, da bo ta ločitev od doma, rodbine in krščanstva trajala pač le nekaj časa. Toda Erlend jo mora z lastno roko pripeljati nazaj. Kadar bo oče privolil v ljubezen med njo in Erlendom, mu bo mogla kot nekdanj pogledati v oči. Kadar pa bosta z Erlendom poročena, se bosta seveda spovedala in se za svoj greh spokorila.

Začela je zbirati dokaze, da tudi drugi ljudje niso brez greha, tudi drugi ne. Pazila je vse bolj kot prej na blebetanje in opazovala vse malenkosti okrog sebe, ki so kazale na to, da niti sestre v samostanu niso popolnoma svete in neposvetne. A bila je sama drobnjav — pod vodstvom gospe Groe je bil Nonneseter za vnanji svet zgled bogaboječega sestrintstva. Redovnice so bile vnete za službo božjo, marljive, skrbeče za uboge in bolnike. Klavzura ni bila tako

stroga, da bi ne smele sprejemati v gornjicnici obiskovalcev, prijateljev in sorodnikov, ob posebnih prilikah pa so smele tudi one k njim na posete v mesto, vendar še ni nobena nuna vsa ta leta, odkar je gospa Groa bila samostanska prednica, nakopala hiši sramote.

Zdaj pa je imela Kristina odprto uho za vse male pregreške sredi samostanskih zidov — za male prepire, zavist in ničurnost. Ni je bilo nune, ki bi razen pri bolniški strežbi hotela prijeti za težko gospodinjstvo delo — vse bi bile rade učene in večje umetnosti. Druga drugo bi hotele prekositi, sestram pa, ki za tako odlične veščine niso imele dovolj daru, je upadal pogum ter so se kot megle vlačile po sobah.

Gospa Groa sama je bila učena in razumna žena; bdela je nad nehanjem in marljivostjo svojih duhovnih hčera, le malo pa je skrbelo za njihov dušni blagor. Nasproti Kristini je bila zmerom dobra in prijazna — imela jo je nekam rajši kakor druge svoje gojenke, to pa zato, ker je bila Kristina dobro pokrovana v čitanju, pisanju in ročnih delih, pridna in molčeca. Gospa Groa po vsem videzu od sestra nikoli ni prič-

kovala odgovora. Zato pa je rada govorila z moškimi. Ne-prenemoma so prihajali k njej v gornjicnico in spet odhajali: kmetje z dežele, samostanski zaupniki, škofovi pridigarji, zastopniki z Velikega otoka, s katerim se je pravdala. Imela je čez glavo posla z oskrbovanjem obširnih samostanskih posestev, z obračuni in pošiljkami cerkvenih oblačil; sprejemala je knjige v prepisovanje, dajala pa jih je tudi sama drugam v delo. Celo najzlobnejši ljudje niso mogli najti na delovanju gospe Groe nobenega madeža. Res pa je, da jo je mikalo govoriti le o stvareh, za katere imajo ženske prav redko kaj razumevanja.

Prior, ki je sam zase stanoval v poslopju severno od cerkve, je kazal, da nima prav nič več lastne volje kot opatinjino gospe pero. Prvo besedo v hiši je imela sestra Potencija. Vse njene misli so šle za tem, da bi v hiši vladale sege, kakršne je nekoč videla v ženskem samostanu na Nemškem, kjer je bila opravila novicijat. Imenovala se je svoje dni Sigrud Ragnvaldova, ko pa so jo preoblekli, je spremenila ime, kajti v drugih deželah je bil ta običaj hudo razširjen.

NAZNANILO IN ZAHVALA

V bridki žalosti globoko potr naznanjam vsem sorodnikom prijateljem in znancem prežalostno vest, da je nemila smrt pretrgala življenje in je za vedno zatisnila svoje mile oči preljubljenemu in nikdar pozabljenemu soprogu

Dorothy Sober

rojena LAVRIČ

ki je po dolgi bolezni, previdna s svetimi zakramenti izšla iz svojega blago dušo in v Bogu zaspala dne 21. julija, 1940.

Doma je bila iz vasi Hudi vrh Iara Bloke in se je nahajala v Ameriki 37 let.

Po opravljeni zadušnici v cerkvi sv. Vida smo jo položili v večnemu počitku dne 25. avgusta, 1940 na Calvary pokopališču.

Tem potom se želim prisrčno zahvaliti Rev. Max Sodli za deljene svete zakramente. Enako tudi prisrčna hvala Monstingu Rt. Rev. B. J. Ponikvarju za spremstvo iz Joseph Zele in sodelovanje pri pogrebnih kapeli v cerkvi in na pokopališču in za opravljene kvevne, pogrebne obrede.

Prisrčna hvala naj velja vsem, ki so jo obiskovali v njej lezni, posebno pa Mrs. Rose Babnick, ki ji je stregla v bolnišnici. Enako tudi prisrčna hvala vsem, ki so mi bili v tolažbo in pomoč na en način ali drugi v teh najbolj žalostnih in težkih dneh posebno pa Mrs. Rose Babnick, Mrs. Ruth Komar, Mrs. Carolyn Hodnick, Mrs. Mary Modic, E. 62nd St.; Mrs. Anna Zupan, West Park; Mrs. Dorothy Lach, West Park; Mrs. Leona Blum, West Park; Mrs. Josephine Gorisek, Berea, O.; Mr. in Mrs. Joseph Roitz, Mr. in Mrs. Frank Mramor Sr., Mr. in Mrs. Jos. Zakar, Mr. in Mrs. Louis Babnick, Mrs. Mary Zupančič, E. 61st St. vsem drugim za vse, kar so mi dobrega storili.

Iskrena hvala tudi vsem, ki so ji prišli pokropiti, vsem, ki so bili pri pogrebu in molili ob krsti ter se udeležili svete maše in pogreba.

Globoko hvaležen se želim prisrčno zahvaliti vsem, ki so mi žili krasne vence in v zadnji pozdrav okrasili krsto pokojnice: Mrs. Apolonija Lach, sestra; Lach družina (nephews and nieces); Mr. in Mrs. Mathew Pakish, Mr. in Mrs. Anton Pakish, Mr. in Mrs. Frank Lach, Mr. in Mrs. John Babnick, Mr. in Mrs. Joseph Komar, Mr. in Mrs. Joseph Roitz, Mr. in Mrs. Mramor Sr., Mrs. Josephine Gorisek, Berea, O.; Mr. in Mrs. Modic, E. 68th St.; Mr. in Mrs. F. Sinkovec (Krasevec), Mr. in Mrs. Frank Jeric, Mrs. Antonia Zele, Mr. in Mrs. John Babnick, družina Hribar in Mr. in Mrs. Sernel Jr., družina Hodnick, son Rd.; Mr. in Mrs. Joe Turk in Mary Jane, Mr. in Mrs. Romich, Sylvia Ave.; Mr. in Mrs. Joseph Janževič, E. 152nd St.; Mr. in Mrs. John Klaus, Mr. in Mrs. Frank Jurca, West Park; Mr. in Mrs. Joe Legat in družina, Mr. in Mrs. Mike Segar, Mr. in Mrs. Felix Novinc, Mr. in Mrs. Louis Novinc, Mr. in Mrs. Novinc, Mr. in Mrs. Ted Rossman, Mr. in Mrs. Albert Novinc, Mr. in Mrs. Tony Novinc, Euclid Rifle and Hunting Club, Slovaca Grocers and Butchers Club iz Collinwood.

Prisrčna zahvala naj velja vsem sledečim, ki so darovali svete maše za mirni pokoj blage duše: Mr. in Mrs. Math Pakish, Mr. in Mrs. Anton Pakish, Mr. in Mrs. A. Jevc, Lorain, O.; Mr. in Mrs. Math Pakish, Mr. in Mrs. Joseph Roitz, Mr. in Mrs. Mramor, E. 76th St.; Mr. in Mrs. Louis Babnick, Worchester, N. Y.; Mrs. Mary Zupančič, Mrs. Josephine Gorisek, Berea, O.; Math Hribar, Painesville, O.; Pinnat družina, Mr. in Mrs. Fifolt, Mr. in Mrs. Val Turk, Mr. F. Jazbec družina, Mr. in Mrs. Joseph Turk in Mary Jane, Mr. in Mrs. Jos. Zupančič, Mr. in Mrs. John Sterk, Mr. in Mrs. F. Stump, Mr. in Mrs. Ceselnik, Mr. in Mrs. Krist Mandel, Mr. in Mrs. Joseph Mraz, Mrs. Agnes Beik, Mr. in Mrs. Evan Godinich, Mr. in Mrs. Turk, Mr. in Mrs. Frank Rebol družina, Mr. Frank Stupar, Mrs. Mike Paks, Mrs. Mary Prijatelj, družina Frank Modic, Mr. in Mrs. Anton Kocjančič, Mr. in Mrs. Ludwig Raddell, Mr. in Mrs. Knapp in družina.

Nadalje tudi prisrčna zahvala vsem, ki so dali svoje avto, bile brezplačno na razpolago pri pogrebu in sicer: Mr. in Mrs. Pakish, Mr. Anton Pakish, Mr. Anton Lach, Mr. Frank Jeric, Mr. Joe Turk, Mr. Felix Surtz, Mr. John Zarnick, Miss Stella Fifolt, Mr. Frank Mramor, Mr. Joe Janževič, Mr. A. Zupančič, Mr. Fifolt, Mr. Frank Lach, Mr. Louis Babnick, Worchester, N. Y.

Ravno tako tudi iskrena hvala Mr. in Mrs. Louis Babnick družina, ki so prišli sem iz Worchester, N. Y. in se udeležili pogreba.

Iskrena zahvala naj velja Mr. Tony Lach, Mr. Frank Lach, Mr. Frank Sivic, Mr. Frank Mramor, Mr. Math Pakish, Mr. Joseph Roitz, ki so nosili krsto in položili pokojno k večnemu počitku.

Prisrčno zahvalo želim izreči pogrebnemu zavodu Joseph in Sinovi za vso prijazno postrežbo in za lepo urejeno pogrebno ščenja ter se jim ravno tako iskreno zahvaljujem.

Preljubljen in nepozabna soproga, ki si se morala ločiti od oči, ker božja volja je bila, da se je dokončalo Tvoje trpljenje, legla si utrujena k zaslužnemu večnemu počitku. Ohranila bomo v sladkem spominu in v globoki žalosti nad Tvojo izgubo silijamo želje k Bogu, da Ti sedaj podeli večni mir in nebeska naj Ti sveti.

Zalujoči ostali: FRANK SOBER, soproga, gapuša v West Parku, O., zalujočo sestro Apolonijo Lach, v starosti domovini pa zalujočo sestro Nežo Pakish in brata Anton Lavriča in številno sorodnikov tukaj in v stari domovini, Cleveland, O., 21. avgusta, 1940.

Topovi skrivti v senenih kopicah pričakujejo nazijskega napada. To so avstralski vojaki nekje v Angliji. V katerih delih dežele se nahajajo topovi cenzura ne izda.

NAZNANILO

Členjenemu občinstvu naznanjamo, da sem prevzel gostilno "CAVALIERS CAFE" od Mr. John Močnika. Se toplo priporočam prijateljem in znancem za obisk. Postreženi boste z okusnim pivom, vinom in žganjem.

JOSEPH SEME'S CAFE

6507 St. Clair Avenue

KADAR BOSTE OBISKALI ADIRONDACKS

oglasite se pri

"Birk's Swiss Chalet"

ki je znan kot "mal del Švice v Ameriki." Najboljša hrana, pijača, in zabava. Sobe in kabine na razpolago za en dan ali za en teden. Nahaja se na cesti št. 3, med Saranac jezerom in Bloomingdale, Telefon 1566-W.

Tu je idealen prostor za oddih in odpočitek.

UČITE SE ANGLEŠČINE

iz Dr. Kernovega

ANGLEŠKO-SLOVENSKEGA BERILA

"ENGLISH-SLOVENE READER"

kateremu je znižana cena \$ 2.00 in stane samo:

Naročila sprejema

KNJIGARNA JOSEPH GRDINA

6113 St. Clair Ave. Cleveland, O.

LJUBITELJEM GODBE!

VICTOR RED SEAL
plošče sedaj znižane v ceni \$2.00 ploščice sedaj \$1.00
\$1.50 ploščice, sedaj \$1.00
\$1.00 ploščice, sedaj .75c
75c BLACK LABEL, sedaj 50c

MERVA'S

6919 St. Clair Ave. ENdicott 3628

PIJTE!

CLOVER DAIRY

"APPROVED DAIRIES MILK"

1003 E. 64th St. Telefon ENdicott 4228

Pokličite nas in pripeljali vam bomo na dom!

DEKLETA IN ŽENE!

Ker se vse blago draži, zato vam priporočam in svetujem, da si izberete fino in čisto volneno STERLING sukno ali FUR-COAT direktno v tovarni na WILL-CALL prej kakor mogoče, katere dobite pri meni vedno po velikih nižjih cenah kakor kje drugje.

Prosimo oglasite se, pokličite ali mi pišite, da vas peljem v tovarno, kjer si boste lahko izbrali sukno ali Fur-Coat po vaši volji in ceni.
Se vam priporočam, BENNO B. LEUSTIG 1034 Addison Road ENdicott 3426